

**Justitsministeriet**  
**Insolvensretskontoret**  
Slotsholmsgade 10  
1216 København K

**E-mail: insolvensretskontoret@jm.dk**

## KURATORFORENINGEN

SUNDKROGSGADE 5  
2100 KØBENHAVN Ø

ADVOKAT SØREN AAMANN JENSEN, FORMAND  
ADVOKAT CHRISTIAN B. ELMER  
ADVOKAT ANNE BIRGITTE GAMMELJORD  
ADVOKAT MICHAEL SERRING  
ADVOKAT ANDREAS KÆRSGAARD MYLIN

### **SAG 2017-4074-0005 – KONKURSRÅDETS UDTALELSE OM OVERGANGEN FRA TVANGSOPLØS- NING TIL KONKURS**

Kuratorforeningen kan generelt tiltræde forslagene i Konkursrådets udtalelse om dels at gennemføre regler, som indebærer, at et selskab, der er begæret tvangsopløst, ikke kan opløses uformelt efter en analogi af konkurslovens § 143, dels at der gives en begrænset adgang til at lade et selskab, der er begæret tvangsopløst, opløse ved betalingserklæring.

I den forbindelse bemærker vi, at det må antages at forudsætte en lovændring, hvis den hidtidige praksis ved navnlig visse skifteretter med at opløse selskaber uformelt efter en analogi af konkurslovens § 143 skal ophøre. Dette gælder så meget desto mere, hvis man ønsker at fremme, at der skal ske et vist minimum af undersøgelser, inden der sker opløsning af et selskab, idet præmisserne [”... findes der at foreligge en formodning om, at der kunne være anledning til at slutte tvangsopløsningssagen i medfør af en analogi af konkurslovens § 143 ...”] i Østre Landsrets kendelse af 23. februar 2018 (U 2018.1867Ø) kan forstås således, at der skal særlig anledning til at undlade at opløse et selskab i medfør af en analogi af konkurslovens § 143.

Vi anerkender, at en stor del af de selskaber, der hidtil er opløst i medfør af en analogi af konkurslovens § 143, sandsynligvis er opløst ”med rette”, forstået således, at der ikke har været forhold i disse selskaber, der kunne begrunde krav mod ledelsen, krav om beskatning, konkursskarantæne mv. Omkostningerne forbundet med opløsning af sådanne selskaber gennem konkurs – navnlig hvis der gives mere udvidet adgang til at lade skifteretten træffe beslutning om konkurs uden forudgående udpegning af likvidator – må imidlertid antages at være forholdsvis begrænsede. Hertil kommer, at det jævnligt konstateres, at der foreligger ikke uvæsentlige aktiver og/eller uregelmæssigheder af forskellig art i selskaber, der er begæret tvangsopløst, ligesom det af og til konstateres, at der må være stærk formodning for, at der har foreligget ikke uvæsentlige aktiver og/eller uregelmæssigheder af forskellig art i selskaber, som er opløst i medfør af en analogi af konkurslovens § 143.

Det er anført i Konkursrådets udtalelse, side 16, at Konkursrådet anser det for tilstrækkeligt at indkalde den tidligere ledelse til møde i skifteretten, og at der ikke er tilstrækkelig anledning til også at indkalde kapital-ejerne. Vi kan generelt tiltræde dette. Vi bemærker dog, at anvendelse af den foreslåede mulighed for opløsning gennem betalingserklæring (forslaget til selskabslovens § 216 a) forudsætter, at kapitalejerne er til stede i skifteretten. Dette kan dog muligvis afhjælpes ved, at der i indkaldelsen af den tidligere ledelse indføres en passende vejledning om muligheden for opløsning gennem betalingserklæring, og at dette forudsætter kapitalejernes tilstedeværelse.

Derudover foreslår vi, at erklæringen anført i forslaget til selskabslovens § 216 a skal afgives ikke blot af kapitalejerne, men også af ledelsen.

Vi går ud fra, at den beløbsmæssige grænse i forslaget til selskabslovens § 216 a skal være 1.000 kr. [og ikke 1 kr.].

Muligheden for genoptagelse af et selskab, som er taget under konkurs, ved at lade konkursbehandlingen bringe til ophør i medfør af konkurslovens § 144, således som det er omtalt side 21, anser vi for nærmest illusorisk. Vi henviser til, at ophør af konkursbehandlingen i medfør af konkurslovens § 144 forudsætter, at anmeldelsesfristen på fire uger (jf. konkurslovens § 128) er udløbet. Hvis der derudover har været et forudgående forløb med behandlingen af begæringen om tvangsopløsning, jf. også Konkursrådets udgangspunkt

(udtalelsen, side 17) om udmeldelse af likvidator, henholdsvis stillingtagen i øvrigt til begæringen om tvangsopløsning, senest 2 måneder efter Erhvervsstyrelsens beslutning om tvangsopløsning, vil der typisk ikke være mulighed for genoptagelse inden for 3-måneders fristen. Dette vil i hvert fald forudsætte en mulighed for at lade genoptagelse afvente en afslutning af konkursbehandlingen i medfør af konkurslovens § 144 (altså at suspendere fristen for genoptagelse). I givet fald bør en sådan suspension dog betinges af, at det sandsynliggøres overfor skifteretten, at der er reel (økonomisk) mulighed for at lade konkursbehandlingen ophøre og lade selskabet genoptage, herunder at der er sikkerhed for dækning af omkostningerne ved konkursboets behandling.

En eventuel "skadevirkning" af, at der ikke kan ske genoptagelse i tide, begrænses dog af, at selskabet i stedet (efter konkursbehandlingen ophør i medfør af konkurslovens § 144) kan søges fusioneret med et andet selskab, fx et nystiftet selskab.

I forslaget til ændring af selskabslovens § 227, stk. 3, foreslår vi, at "... medmindre selskabet er insolvent, jf. § 233 a", ændres til "... medmindre selskabet må antages at være insolvent, jf. § 233 a".

I relation til navnlig forslaget til selskabslovens § 233 a bemærker vi, at der generelt ikke er nogen omtale i forslaget om, hvorvidt eller hvordan skifterettens afgørelser (beslutninger) kan anfægtes, fx gennem kære.

Reglerne i konkurslovens § 248, stk. 2, jf. § 249, hvorefter skifterettens beslutninger - bortset fra visse undtagelser - kan kæres, kan meget vel forstås således, at reglerne alene angår beslutninger truffet i medfør af konkurslovens (øvrige) regler. De foreslåede lovændringer, herunder muligheden for i kraft af formodningsreglen at tage et selskab under konkurs, indsættes imidlertid i selskabsloven. Vi er opmærksomme på, at det indirekte kan udledes af Østre Landsrets kendelse af 23. februar 2018 (U 2018.1867Ø), at det var lagt til grund, at skifterettens afgørelse kunne være genstand for kære. Vi foreslår imidlertid en mere udtrykkelig regulering heraf.

I forbindelse med udtrykkelig regulering af mulighederne for at kære skifterettens beslutninger truffet i medfør af selskabslovens regler foreslår vi omtale af, om en kære af skifterettens beslutning om konkurs på grundlag af formodningsreglen i (forslaget til) selskabslovens § 233 a, skal kunne ske alene på grundlag af det beslutningsgrundlag skifteretten havde, eller om der skal være fri bevisførelse i forbindelse med kæremålet for derigennem at sandsynliggøre, at selskabet er solvent [ikke er insolvent]. I tillæg hertil foreslår vi at overveje at give skifteretten adgang til at omgøre beslutningen, jf. princippet i retsplejelovens § 222, hvis der inden for fx 14 dage fremkommer begrundet anmodning herom, jf. også adgangen i konkurslovens § 21, stk. 3 til at tilbagekalde en konkursbegæring.

København, den 31. august 2018  
På vegne Kuratorforeningen

Søren Aamann Jensen